

Nota : De toekomst van de academische opleidingen. Standpunt van de Universiteit Gent

1. Situering

1.1. De academisering.

Door het decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (Structuurdecreet van april 2003) werd in het hoger onderwijs de driedelige structuur (hogeschoolopleidingen van één cyclus, hogeschoolopleidingen van twee cycli en universitair onderwijs) vervangen door een tweeledige. In deze structuur bestaan enerzijds de professionele bacheloropleidingen, aangeboden in de hogescholen, en anderzijds de academische bachelor- en masteropleidingen aangeboden door hogescholen en universiteiten. De academische opleidingen van de hogescholen verschillen op dit ogenblik inhoudelijk van deze van de universiteiten en hebben ook een andere maatschappelijk erkende finaliteit. Ook de interesse en het profiel van de instromende studenten is verschillend.

Het Structuurdecreet (artikel 57 tot 60 sexies, art124) voorziet voor elke opleiding in een overgangsaccreditatie tot maximaal het einde van academiejaar 2012-2013. Voor deze vervalt zouden de opleidingen afzonderlijk moeten worden onderworpen aan een accreditatieproces. Bij positief resultaat kan een opleiding verder als academische opleiding worden aangeboden door de instelling waarbinnen zij is geaccrediteerd.

De overheid heeft er rekening mee gehouden dat de voorlopig geaccrediteerde academische hogeschoolopleidingen een groeitraject nodig hebben om de toets aan de generieke kwaliteitsnormen voor academische opleidingen met succes te kunnen doorstaan. Om die reden werken de academische bachelor- en masteropleidingen van de hogescholen aan de versterking van de verwevenheid van het onderwijs met het wetenschappelijk onderzoek. Zij doen dit in samenwerking met de universiteiten (de facto vooral met de universiteit van hun eigen associatie). Hogescholen en universiteiten ontvangen van de overheid financiële middelen om het academiseringsproces onder gezamenlijke verantwoordelijkheid tot een goed einde te brengen.

De criteria voor de opleidingsaccreditatie zijn niet geëxpliciteerd en het is niet duidelijk of het academisch niveau van opleidingen van de hogescholen en de universiteiten met identieke dan wel met verschillende operationele criteria zal worden beoordeeld. Hoe dan ook lijkt het aangewezen dat in het proces van visitatie en accreditatie rekening wordt gehouden met het eigen karakter van deze opleidingen.

1.2. Modellen na academisering.

Vooruitkijkend naar het hoger onderwijslandschap waarin naast de reeds lang bestaande universitaire academische opleidingen ook nieuwe academische opleidingen aan de hogescholen zullen bestaan, werd nagedacht over de organisatie van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Drie basisopties zijn mogelijk:

- a. Elk van de vijf universiteiten en de zeventien hogescholen richt academische opleidingen in. Zij moeten daarbij ook onderzoek kunnen doen op academisch niveau en daartoe de nodige financiële middelen krijgen.
- b. Alle academische opleidingen worden toevertrouwd aan de universiteiten die bijkomende middelen ontvangen om ook de nieuwe opleidingen te stoelen op academisch onderzoek.

- c. Zowel de academische bachelor- en masteropleidingen als de professionele bacheloropleidingen worden aan de universiteit toevertrouwd.

Er zijn vanzelfsprekend ook andere oplossingen en talrijke tussenvormen mogelijk die hier echter verder niet worden besproken.

1.3. De context.

In het kader van haar opdracht om voorstellen te doen om het hoger onderwijs in Vlaanderen te rationaliseren, heeft de commissie Soete zich noodzakelijkerwijze ook gebogen over het organisatiemodel van dit onderwijs. Zij heeft daarbij geadviseerd om de academische opleidingen van de hogescholen te integreren in de universiteiten en acht dit organisatiemodel het meest geschikte om de middelen (personeel, werking, infrastructuur) rationeel in te zetten en de kennis en expertise aanwezig in de instellingen synergisches te gebruiken. De commissie stelt als nodige voorwaarde ondermeer dat de middelen voor het hoger onderwijs toenemen met tenminste € 100M (recurrent), wat nodig is om een groter aantal opleidingen voor een groter aantal studenten te laten voldoen aan de internationale kwaliteitseisen voor academische opleidingen. De commissie Soete stelt ook nadrukkelijk dat de financiële leefbaarheid van de hogescholen, met daarin de professionele bacheloropleidingen, moet worden gegarandeerd en dat ze structureel moeten verbonden blijven met de academische opleidingen om hun kwaliteit in stand te houden en zelfs te verbeteren.

Naast deze stellingname hebben ook associaties en andere betrokkenen hun positie bepaald. Bij de associaties heeft de AKUL (Associatie Katholieke Universiteit Leuven) zich uitgesproken voor de integratie van de academische opleidingen. Dit standpunt wordt gedeeld door de associaties van de UA (Universiteit Antwerpen), de UH (Universiteit Hasselt) en de VUB (Vrije Universiteit Brussel), met die toevoeging dat deze laatste ook de professionele bacheloropleidingen zou willen incorporeren in de universiteit. De autonome hogescholen, gegroepeerd in de UVAH (Unie van de Autonome Vlaamse Hogescholen), opteren ervoor de professionele en academische opleidingen te blijven inrichten binnen de hogescholen.

De Minister van Onderwijs, Pascal Smet, heeft conform het regeerakkoord een maatschappelijk debat gevraagd. De AUGent (Associatie Universiteit Gent) heeft zich nog niet uitgesproken. De raad van bestuur van de Hogeschool Gent heeft geopteerd voor een volledige integratie van zowel professionele als academische opleidingen. Indien dit niet mogelijk zou blijken, heeft ze, bij monde van haar algemeen directeur (Bert Hoogewijs) en de voorzitter van haar raad van bestuur (Frans Verheeke), als alternatief het voorstel van de UVAH naar voor geschoven, met als bijkomend element de co-diplomering door universiteit en hogeschool van de academische diploma's. De Artevelde Hogeschool wenst de integratie van de academische opleidingen in de universiteit, de Hogeschool West-Vlaanderen heeft het memorandum van de UVAH ondertekend, maar heeft zich bij monde van haar directeur (Lode De Geyter) ook open getoond voor de integratie van de academische opleidingen.

De Raad van Bestuur van de Universiteit Gent dient het standpunt van de universiteit te bepalen.

2. **Keuze van de Universiteit Gent**

Na een verkennend en informeel debat (op 11 december 2009) kan volgende stelling worden geformuleerd:

De Raad van Bestuur spreekt zich uit voor de integratie van de academische opleidingen van de hogescholen in de universiteit. De professionele bacheloropleidingen worden verder georganiseerd binnen de hogescholen. Dit laatste geldt ook voor de kunstopleidingen, met uitzondering van de architectuur en de kunstgeschiedenis die wel door de universiteit georganiseerd worden.

Deze keuze steunt op volgende overwegingen:

- a. Het naast elkaar bestaan van 23 instellingen van hoger onderwijs, die alle academische opleidingen aanbieden en deze moeten stoelen op academisch onderzoek, leidt tot een versnippering van de schaarse middelen. Dit verhindert elk van de instellingen om zich in een internationale context te manifesteren op het hoogste niveau en staat haaks op de concentratiebeweging rond excellentiecentra die in diverse landen wordt doorgevoerd.
- b. Door opleidingen van hogescholen en universiteiten, die zich in hetzelfde kennisdomein situeren, in één instelling (universiteit) onder te brengen, ontstaat de mogelijkheid om ze efficiënter te organiseren. Vrij van organisatorische en administratieve schotten kunnen de middelen rationeel worden ingezet en ontstaat synergie.
- c. Het is anderzijds essentieel dat opleidingen van hogescholen en universiteiten die zich in hetzelfde kennisdomein situeren, na integratie in de universiteit hun eigenheid bewaren (zie verder). Het vrijwaren en zelfs versterken van de specificiteit kan beter binnen één instelling omdat concurrentie-overwegingen, die leiden tot enerzijds het inspelen op dezelfde markttrends en anderzijds het vermijden van keuzes uit vrees voor een verminderde instroom, in hoofde van dezelfde instelling wegvallen.
- d. Het samenbrengen van de academische opleidingen in de universiteit legt de verantwoordelijkheid voor de academisering maximaal en verifieerbaar bij deze laatste en biedt daardoor ook meer garantie op succes. Binnen de universiteiten kunnen de opleidingen terugvallen op een onderzoeksomgeving die gebouwd is op een sterke traditie, internationale verwevenheid en uitstekende onderzoeksinfrastructuur.
- e. Doordat alle academische bachelor- en masterdiploma's worden uitgereikt door één soort instellingen, de universiteiten, ontstaat duidelijkheid en verkleint de kans dat de kwaliteit van de diploma's in vraag wordt gesteld. Zeker in een internationale context is duidelijkheid (een doelstelling van de Bologna hervorming) nodig. In sommige denkpistes is voorgesteld dat de universiteit de kwaliteit zou garanderen door gezamenlijke diplomering van de opleidingen die aan haar normen voldoen. Deze oplossing reduceert de academisering tot een erkenningsprobleem en gaat voorbij aan de noodzaak om de opleidingen daadwerkelijk in te bedden in een volledig ontwikkelde onderzoekscultuur.
- f. Ook het onderzoek kan beter worden georganiseerd binnen eenzelfde instelling omdat het kan worden geplaatst in één onderzoeksbeleid. De profilering van de onderwijsprofielen (zie hoger) impliceert ook de onderbouwing met onderzoek aansluitend bij het onderwijsprofiel en de interesse van de studenten. Differentiatie betekent een verrijking voor het onderzoek en maakt het mogelijk om in gezamenlijke projecten het onderzoek breder aan te pakken. Deze complementariteit vormt de basis voor de huidige associatie onderzoeksgroepen.
- g. De Universiteit Gent kiest niet voor de integratie in de universiteit van de professionele bacheloropleidingen. Deze optie doorkruist de logica van de binaire onderwijsstructuur. De vereisten, de verwachtingen van studenten en van de markt, de finaliteit en de didactische en pedagogische aanpak van de professionele opleidingen verschillen sterk van wat bestaat in de academische opleidingen. Integratie in de universiteit biedt deze opleidingen weinig voordeel en houdt het gevaar in dat hun eigenheid onvoldoende erkend wordt en verloren gaat in een omgeving waarin academische doelen en criteria domineren. Het is anderzijds essentieel om voor de professionele bachelor opleidingen en hun projectmatig onderzoek raakvlakken met de academische opleidingen en onderzoek te onderhouden (zie verder).
- h. De Universiteit Gent wenst ook de kunstopleidingen (architectuur uitgezonderd) niet op te nemen in het integratieproces. Deze opleidingen kennen een eigenheid die sterk verschilt

van die van de andere academische opleidingen. Dit uit zich in een specifiek didactisch model, een contingentering van de instroom, een kleine student-staf verhouding en vele docenten met een artistiek eerder dan een academisch profiel. Deze specificiteit zou het nodig maken om binnen de universiteit een domein af te bakenen waarin andere regels en normen zouden worden gehanteerd. De opleidingen leiden overigens tot artistieke excellentie, een domein waarin de universiteit geen traditie heeft zodat ze ook geen meerwaarde betekent voor deze opleidingen. De hogescholen hebben wel een sterke traditie en men kan vaststellen dat ze internationale uitstraling hebben in verschillende disciplines. Inbedding in de universiteit biedt geen evidente voordelen en houdt het gevaar in dat een onaangepaste vorm van academisering de eigenheid van de opleidingen zou doorkruisen.

De architectuur, in tegenstelling tot de andere kunstopleidingen, heeft wel een plaats aan de universiteit door haar verwevenheid met de bouwkunde en het belang in de opleiding van techniek- en materiaalkennis.

Dit alles betekent niet dat een intensieve samenwerking tussen hogeschool en universiteit rond onderzoek in de kunsten geen verrijking zou kunnen zijn. De universiteit heeft een grote onderzoeksexpertise en het blijft bijzonder zinvol om aan de universiteit ook doctoraten in de kunst uit te reiken (zie verder).

3. Voorwaarden waaraan moet zijn voldaan.

De Universiteit Gent erkent dat het welslagen van de integratie, zoals zij ze voorstelt, afhangt van een aantal voorwaarden.

3.1. Onderlinge profilering van de academische opleidingen.

De integratie biedt de mogelijkheid om de profielen van de universitaire opleidingen en de geïntegreerde hogeschoolopleidingen uit te diepen. Dit is nodig omdat de afzetmarkt voor de afgestudeerden de profielen van deze opleidingen herkent en er specifieke functies voor heeft. Daarenboven sluiten deze profielen ook aan bij het spectrum van interesses en kwalificaties van de studenten wanneer die aan hun opleiding beginnen. De universiteit heeft een traditie in het parallel aanbieden van opleidingen met een sterk verschillend profiel en is dus goed geplaatst om de nieuwe opleidingen te differentiëren van de opleidingen die ze reeds aanbood.

Profilering is voor de hand liggend voor de opleidingen industriële wetenschappen versus ingenieursopleidingen en evenzeer voor de opleiding vertaler-tolk versus de filologische taalopleidingen. In deze gebieden wordt het onderscheid nu reeds duidelijk gemaakt door de arbeidsmarkt en biedt de integratie de mogelijkheid om nog beter op de gedifferentieerde vraag in te spelen. Anders ligt het bij de opleidingen in het gebied van de economie. Willen ze naast elkaar als academische opleidingen kunnen bestaan dan hebben de opleidingen Toegepaste Economische Wetenschappen en Handelswetenschappen binnen Vlaanderen nood aan een zelfde, klaar en van elkaar verschillend profiel dat zowel voor de inkomende studenten als voor het afnemende beroepenveld duidelijk en relevant is. Daarover zal overleg tussen de associaties noodzakelijk zijn. In het kader van de integratie moet de mogelijkheid geschapen worden om de opleidingen die elkaar in dit gebied raken of gedeeltelijk overlappen te herdefiniëren en eventueel nieuwe opleidingen op te starten.

Ook in het onderzoeksbeleid moeten de integratie en de synergieën die eruit volgen gepaard gaan met een gedifferentieerde aanpak. Een artificiële scheiding tussen fundamenteel en toegepast onderzoek is geen werkbaar criterium vermits ook de universiteiten aan hun onderzoekstrajecten vaak een toepassings- of valorisatielook hebben gehecht, zoals dat overigens in hun decretale opdracht is voorzien. Een model waarin de onderzoekers van universiteit en hogeschool gemeenschappelijk onderzoek uitvoeren en daarbij hun specifieke

interesse en competentie inzetten, biedt meer perspectieven. Zoals voor het onderwijs is eenheid van beleid ook voor onderzoek voordelig. Dit maakt het gemakkelijker om complementaire expertises aan te trekken en deze op elkaar aan te laten sluiten.

3.2. Behoud van de kwaliteit van de professionele bacheloropleidingen.

De kwaliteit van de opleidingen tot professionele bachelor in de hogeschool, mag niet lijden onder de integratie van de academische opleidingen in de universiteit. Deze bezorgdheid wordt door alle betrokken partijen gedeeld en sommigen gaan ervan uit dat het integratieproces de professionele bacheloropleidingen verweesd achterlaat in de hogescholen en dat dit automatisch tot kwaliteitsverlies zal leiden. Dit laatste is niet evident vermits vandaag uitstekende professionele bacheloropleidingen worden aangeboden in hogescholen die geen academische opleidingen hebben. Overigens blijven de academische en professionele opleidingen van de hogescholen ook na integratie georganiseerd in dezelfde gebouwen als vandaag en blijft de fysieke nabijheid behouden.

Niettemin moet men rekening houden met de effecten van de scheiding van de personeelskaders en de financiële stromen binnen hogescholen waar momenteel academische en professionele opleidingen naast elkaar bestaan. Daarenboven dient erover te worden gewaakt dat de professionele bacheloropleidingen van de hogescholen na integratie hun aansluiting behouden met het segment van de studentenpopulatie dat nu voor deze opleidingen kiest en met het bedrijfsleven waarmee uitstekende contacten bestaan. De maatschappelijke waarde van de professionele bachelors is onmiskenbaar. De opleidingsprofielen dienen dan ook gericht te blijven op directe inzetbaarheid in uitvoerende functies die een grondige beheersing van technieken vergen. Tegelijk moet het systeem van schakelprogramma's tussen professionele en academische opleidingen, dat nu reeds intensief wordt gebruikt, uitgebreid en versterkt worden. Het onderzoek in samenwerking met het bedrijfsleven en met name met het KMO weefsel is essentieel en moet versterkt worden. De middelen voor projectmatig wetenschappelijk onderzoek (PWO) dienen dan ook blijvend aan de hogescholen te worden toegewezen. Ze moeten gericht worden op de interactie met bedrijven rond concrete technische vragen en dus eerder op de transfer van kennis dan op het onderzoek naar nieuwe kennis. De onderzoekers van de hogeschool moeten daarbij kunnen terugvallen op de expertise en fundamentele inzichten van hun collega's aan de universiteit. Daarom is het belangrijk om een formeel samenwerkingsverband tussen universiteiten en hogescholen te creëren. Vandaag bestaan er al succesvolle samenwerkingsverbanden tussen de Universiteit Gent en professionele bacheloropleidingen in de hogescholen en dit zowel in onderwijs als in onderzoek. De Universiteit Gent engageert zich om ook na de integratie de verantwoordelijkheid op te nemen voor de uitbouw van een effectief partnerschap met de hogescholen.

3.3. Voortzetting van de samenwerking met de kunstopleidingen.

Afstappen van de integratie van de kunstopleidingen hoeft niet te betekenen dat de verworvenheden van het lopende academiseringsproces moeten worden opgegeven. Dit proces heeft in elk geval reeds aangetoond dat de reflectie over de kunstbeoefening, de maatschappelijke analyse van de kunst en het systematisch onderzoek naar bronnen en tradities een verrijking kunnen betekenen voor de op artistieke excellentie gerichte opleidingen. De universiteit kan daarbij haar onderzoeksmethode en -ervaring inzetten in gemeenschappelijk onderzoek. Verdere analyse is nodig om binnen de hogescholen voor de kunstopleidingen een gepaste organisatievorm te vinden. Een zinvolle denkpiste is de invoering van een nieuw type master diploma dat recht doet aan de artistieke finaliteit van de opleidingen en ze internationaal herkenbaar positioneert.

3.4. Rechtspositieregeling voor het personeel.

Een zeer belangrijke voorwaarde voor het succes van de integratie is de positionering van het personeel dat verbonden is aan de academische opleidingen die tot de universiteit gaan behoren. Deze regeling dient de huidige loopbaanverwachtingen van het personeel te respecteren en tegelijk interessante nieuwe perspectieven te bieden. Bij integratie dient het personeel dat exclusief met de overkomende opleidingen is gelieerd, opgenomen te worden in het personeelskader van de universiteit. Initieel dient dit te gebeuren binnen een subkader waarin alle rechten en plichten gelden die ook golden aan de hogeschool. Met het personeel dienen ook de financiële middelen over te komen. Voor het administratief en technisch personeel dient vooraf een traject te worden uitgezet om de statuten aan de universiteit en de hogeschool op elkaar af te stemmen zodat binnen een af te spreken periode verschillen tussen personeelsleden met dezelfde opdracht worden opgeheven en daarmee ook de nood aan een bijzonder subkader. Voor assistenten, doctor assistenten en onderzoekers op projecten (AAP), zijn de statuten aan beide instellingen zeer gelijkaardig. De hogescholen hebben vast benoemd AAP, de universiteiten nauwelijks. Deze personeelsleden blijven daarom het best in het subkader binnen de universiteit. De statuten en loopbanen van het onderwijzend personeel vertonen beduidende verschillen. Op verzoek van de individuele personeelsleden moeten deze laatsten het bijzondere subkader kunnen ruilen voor het ZAP kader indien zij voldoen aan de criteria die gelden aan de universiteit. Het reeds bestaande statuut van gastprofessor met onderzoeksopdracht is een voorafspiegeling van deze overstap.

Nieuwe aanwervingen in elk van de personeelscategorieën gebeuren uitsluitend in het universitaire kader.

3.5. Protocol voor gebruik en beheer van gebouwen en infrastructuur.

Na integratie blijven de universiteiten en de hogescholen bestaan. Het is dan ook niet nodig om complexe operaties op te zetten om het patrimonium van de hogescholen, dat nodig is voor de organisatie van de academische opleidingen, te transfereren naar de universiteit. Het zal wel nodig zijn om een protocol af te sluiten waarin de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit het eigenaarschap en het gebruik van het patrimonium worden vastgelegd. Het gemeenschappelijk gebruik van een campus door universiteit en hogeschool is onmiskenbaar complex. Daarom is het aangewezen dat een gemeenschappelijke campus beheerd wordt door een campusbeheerder, die binnen het afgesloten protocol, de nodige operationele beslissingen kan nemen.

Op korte termijn wenst de Universiteit Gent overleg met haar associatiepartners over de investeringspolitiek van de hogescholen in de overgangsfase naar de integratie.

3.6. Een strikt en realistisch stappenplan.

Het is essentieel dat snel (niet later dan 2011) duidelijkheid wordt geschapen over het model en de timing voor de integratie. De overheid dient daartoe de nodige decretale en begeleidende maatregelen te treffen. Het integratietraject dient over meer jaren te worden gespreid omdat de integratie in al haar aspecten (onderwijs, onderzoek, personeel, facilitair beheer) en ook de academisering en het accreditatieproces, slechts geleidelijk kunnen worden gerealiseerd. Voor dit proces dient een stappenplan te worden opgesteld. De universiteit pleit voor een strikt tijdsplan dat niet later dan in 2017 het proces afrondt.

De academisering moet leiden tot de accreditatie van de geïntegreerde hogeschoolopleidingen. Aanvankelijk was vooropgesteld dat tegen 2013 de academiserende opleidingen geaccrediteerd zouden kunnen worden en daarom werd aan deze opleidingen een voorlopige accreditatie toegekend tot het academiejaar 2012-2013. Deze einddatum is niet haalbaar en het is nodig om de voorlopige accreditatie te verlengen, in dit voorstel tot 2017. In

het vermelde stappenplan dienen de universiteiten reeds in een vroeg stadium de verantwoordelijkheid en de middelen voor de academisering te krijgen. Belangrijke middelen zijn het personeelsbeleid, de kwaliteitscontrole, de curricula en de academiseringsgelden. Idealiter moeten universiteiten en hogescholen in partnerschap de academisering realiseren. Men kan verwachten dat de verschillende soorten academiserende opleidingen op een verschillend ogenblik klaar zullen zijn voor de accreditatie en het is aangewezen om de omzetting van de voorlopige accreditatie in een accreditatie op grond van evaluatie en toetsing aan internationale normen, gespreid door te voeren in de overgangperiode die in elk geval voor 2017 moet zijn afgesloten.

3.7. Eén integratiemodel voor Vlaanderen.

De Universiteit Gent vindt het absoluut noodzakelijk dat het integratieproces in alle associaties met hetzelfde einddoel en volgens hetzelfde tijdsschema verloopt. Verschillende scenario's voor hogescholen en universiteiten van de 5 associaties zou tot divergerende evoluties en ongekende spraakverwarring leiden, nog aangewakkerd door een ongewenste competitie op grond van argumenten die vormelijk en niet inhoudelijk zijn.

3.8. Een toereikende financiering.

De uitbouw van een volwaardige binaire structuur, met hogescholen en universiteiten die ambiëren om tot de beste van Europa te behoren, zal bijkomende middelen vergen. De toepassing van Europese 2% BRP norm voor de financiering van het hoger onderwijs, die in het regeerakkoord is opgenomen, biedt hiervoor ruimte, zij het dat met deze toepassing wellicht niet voor 2012 zal worden begonnen.

Een essentieel element van academisch onderwijs is de inbedding van het onderwijs in het onderzoek, als bron van de onderwezen kennis en als essentieel vormend element van de academicus. Dit impliceert dat de studenten in hun opleiding ook onderzoek kunnen doen in een omgeving waarin hun lesgevers en assistenten zelf hoogstaand onderzoek verrichten en daarbij over state-of-the-art faciliteiten kunnen beschikken. Vanzelfsprekend betekent dit dat er tijdens en na voltooiing van het academiseringsproces bijkomende financiële middelen ter beschikking zullen moeten worden gesteld. Dit document is niet de plaats om hier in detail op in te gaan. Als principe kan men echter vooropstellen dat in de taakomschrijving van de lesgevers meer tijd zal moeten worden voorzien voor onderzoek waardoor meer lesgevers nodig zullen zijn. Er zullen ook inspanningen geleverd moeten worden om een grotere groep onderzoekers te voorzien van infrastructuur (in de ruime zin) nodig voor top wetenschappelijk onderzoek. Het financieringsmodel van de Vlaamse overheid zal moeten worden aangepast aan de nieuwe realiteit. Eén maar niet het enige element hierin is zeker de herziening van de OBE waarden van sommige opleidingen.

De huidige budgettaire perspectieven verantwoorden geen grote verwachtingen naar bijkomende middelen voor 2012. Het eerder vermelde stappenplan zal rekening houden met deze realiteit door de opeenvolgende stappen op een realistische manier te koppelen aan de ervoor nodige bijkomende middelen. Voor de Universiteit Gent is het integratieproces onlosmakelijk gebonden aan de beschikbaarheid van financiële middelen die de operatie volledig dekken.

Ook voor de professionele bacheloropleidingen zal bijkomende financiering nodig zijn. Er zal moeten nagegaan worden welke de gevolgen zijn van de loskoppeling van de academische opleidingen en welke middelen nodig zijn om de leefbaarheid en de versterking van de hogescholen te garanderen en om hun rol naar het bedrijfsleven toe te realiseren.

3.9. Aanpassing van het bestuursmodel.

De Universiteit Gent en ook haar associatiepartners de Hogeschool Gent en de Hogeschool West-Vlaanderen hebben als publiekrechtelijke organisaties een bestuursmodel dat sterk verschilt van dat van de vrije instellingen (onder meer de Artevelde Hogeschool). De integratie is een ingrijpende en allesomvattende operatie en vergt een model dat meer autonomie biedt en meer slagkracht mogelijk maakt. De herziening van het bijzonder decreet dat het bestuur van de Universiteit Gent regelt, is nodig om de integratie mogelijk te maken. Ook de hogescholen die de transitie mee zullen realiseren, hebben nood aan een slagkrachtiger bestuursmodel.

3.10. Territorialiteit.

Voor de Universiteit Gent is het essentieel dat de integratie geen wijzigingen meebrengt in de territoriale verdeling van onderwijsbevoegdheden en opleidingsplaatsen. Dit betekent concreet dat tijdens en na integratie de opleidingen slechts daar mogen worden aangeboden waar ze op dit ogenblik mogen worden aangeboden. Bijkomende opleidingen of het verplaatsen van opleidingen naar een ander arrondissement, moeten in principe worden uitgesloten. Het spreekt vanzelf dat bij consensus tussen de direct of indirect betrokken instellingen, herschikkingen die het onderwijsaanbod rationaliseren mogelijk moeten zijn.